

عنوان مقاله:

نقش اسلام در همگرایی ایران و کشورهای آسیای مرکزی

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 7، شماره 22 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

حیب زمانی محبوب - استادیار گروه تاریخ و تمدن اسلامی، پژوهشگاه علوم اسلامی امام صادق (ع)، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از روش‌های کسب قدرت و افزایش آن برای هر کشوری همگرایی با کشورهای مجاور است؛ از این رو، شناسایی بسترها و عوامل همگرایی و چالش‌های پیش روی آن از ضرورت‌های سیاست خارجی هر کشوری است. از مناطق بسیار مهم همجوار ایران، آسیای مرکزی است که پیوندهای تاریخی و فرهنگی و منافع مشترک منطقه‌ای اهمیت همگرایی ایران را با کشورهای این منطقه دوجندان ساخته است. پرسش اصلی این پژوهش این است که دین اسلام چگونه و به چه مقدار می‌تواند عامل همگرایی ایران و کشورهای آسیای مرکزی باشد؟ در این مقاله، با روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و مصاحبه، پرسش مذکور مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد دین اسلام، فراتر از نظریه‌های معمول همگرایی و به عنوان بزرگ‌ترین عامل پیونددهنده میان مسلمانان، می‌تواند موجب نزدیکی و افزایش تعامل ایران و کشورهای آسیای گردد. در این مسیر، افزایش آگاهی دینی مردم منطقه آسیای مرکزی، توجه به عوامل وحدت اسلامی، توجه به روحیه صوفیانه مردم و اقدامات فرهنگی همچون پخش فیلم، تئاتر، شعر و راه‌اندازی شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی مشترک برای تبلیغ اسلام بسیار مهم و ضروری است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030309>

